

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 43626

гр. София, 05.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в закрито заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

като разгледа докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20231110149622 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от Д. М. против ответника „Медиатор 2015“ ООД, като издател на електронно издание „Флагман“.

Ищецът обосновава местната подсъдност на СРС с разпоредбата на чл. 115, ал. 1 ГПК и с твърденията, че е узнал за публикация в интернет, съдържаща позорящи твърдения по повод дейността на ответника като лекар и управител на „Хоспис М.“ ЕООД във връзка с „Хоспис М.“. Ищецът твърди, че е узнал за процесната публикация от интернет, когато е бил в гр. София.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК подава отговор на исковата молба, с който оспорва местната подсъдност на делото пред СРС и твърди, че по правилата на чл.115, ал.1 ГПК компетентен да разглежда делото се явява Районен съд – Бургас, където е седалището и адреса на управление и мястото на дейност на ответното дружество, в чийто сайт е направена процесната публикация, от която ищецът твърди, че е претърпял вреди и където е постоянният адрес, мястото, където живее постоянно ищецът и мястото на дейност на ищеца. Излагат се подробни съображения относно местната подсъдност на РС Бургас.

Съдът намира следното:

Според чл. 119, ал. 3 ГПК възражение за местна неподсъдност на делото по чл. 115, ал. 1 ГПК може да се повдига от ответника най-късно в срока за отговор на исковата молба. В случая ответникът е направил възражение за местна неподсъдност на делото на СРС в законоустановения преклузивен срок, поради което съдът е компетентен да се произнесе по него.

Съгласно разпоредбата на чл. 115, ал. 1 ГПК, исковете за вреди от неправомерно увреждане могат да се предявят и пред съда по местоизвършване на увреждането.

Съгласно трайната съдебна практика на ВКС за определяне на подсъдността по чл. 115, ал. 1 ГПК на искове за вреди от деликт, извършен чрез публикация в интернет, изразена в *Определение № 165 от 25.07.2022 г. на ВКС по ч. гр. д. № 2476/2022 г., I г.о* и *Определение № 50216 от 29.09.2022 г. на ВКС по ч. гр. д. № 2972/2022 г., I г.о.*, постановени по реда на

чл. 274, ал. 3 ГПК, под „местоизвършване на деянието“ по смисъла на чл. 115 ГПК законът има предвид мястото, където е извършено деликтното деяние (неправомерното действие или бездействие), а не мястото, където са се проявили последиците от това деяние.

Настъпването на вредата обаче е завършващият елемент на непозволеното увреждане. Когато деликтното деяние се изразява в разпространяване на изявления или информация в интернет пространството, това деяние се отличава от обичайните деликти с това, че при него липсва пространствена връзка между деянието и точно определено географско място. Разпространените изявления или информация стават достъпни веднага от всички географски точки с достъп до мрежата на интернет, а те са почти неограничени по брой и на територията на целия свят. Съставите на ВКС са се позовали и на решение на съда на ЕС (голям състав) от 25.10.2011 г. по съединени дела C-509/09 и C-161/10 при тълкуване на чл. 5, т. 3 от Регламент 44/2001, като са приели, че то е приложимо по аналогия.

Приложено към настоящия случай, съдът намира, че местоизвършване по смисъла на чл. 115, ал. 1 ГПК в настоящия случай е местопребиваването на пострадалия – там, където той е възприел разпространената чрез интернет информация. Тъй като местоживеенето на ищеца по настоящото дело е в гр. Бургас, то правилото на чл. 115, ал. 1 ГПК определя, че местната подсъдност на делото принадлежи на Районен съд – Бургас. В противен случай единствено от недоказаните твърдения на ищеца къде е възприел публикацията последния ще може да избира пред кой районен съд да предяви иска си, което противоречи както на смисъла и целта на разпоредбите, определящи изборна местна подсъдност по българското гражданско процесуално право – в случая чл. 115, ал. 1 ГПК, така и тълкуването на Решение на съда на ЕС (голям състав) от 25.10.2011 г. по съединени дела C-509/09 и C-161/10 по тълкуване на член 7, точка 2 от Регламент № 1215/2012 г., на което се позовава цитираното Определение № 165 от 25.07.2022 г. на ВКС по ч. гр. д. № 2476/2022 г., I г. о., ГК постановено по реда на чл. 274, ал. 3 ГПК, които изискват ясни и точно определяеми критерии, а също така и целта на постановеното тълкуване на СЕС в цитираното решение – улесняване при събирането на доказателства и връзка със съда на най-висока интензивността на въздействие на вредоносното деяние, което от твърденията на ищеца в исковата молба следва, че е гр. Бургас, където се намират близките и роднините на ищеца, децата и семейството му, възприели негативните твърдения от процесната публикация.

В случая няма спор, че седалището и адресът на управление на ответника е в гр. Бургас, както и че медията упражнява дейността си в гр. Бургас. Местоизвършването на деянието е в гр. Бургас, а там е и седалището на ответника по чл. 105 ГПК. Само за пълнота трябва да се отбележи, че според трайната практика на ВКС */Определение №350 от 24.06.2011 г. по ч.гр.д. №325/2011 г, ГК, III ГО на ВКС, Определение №4343 от 08.12.2022 г. по ч.гр.д. №4381/2022 г, ГК, IV ГО на ВКС и др./* местната подсъдност по чл. 115, ал. 1 ГПК по искове за непозволено увреждане е според мястото на извършване на деянието, а не според мястото на настъпване на вредата, ако двете места са различни. В случая е без значение дали неимуществените вреди на ищеца са настъпили в гр.София от действия на ответника в гр. Бургас. В този смисъл е и практиката на СГС */така напр. Определение №*

Видно от представените с отговора на исковата молба доказателства, между страните са водени и други дела пред съдилищата в гр. Бургас, образувани по искова молба на Д. М.. Видно от представеното по делото решение по гр. дело № 1817/2021 г. по описа на РС Бургас, ищецът е бил посочил като местно компетентен РС Бургас по отношение на вреди, произтичащи от процесната статия, публикувана на 22.07.2019 г.

Съгласно чл. 118 ГПК всеки съд сам решава дали започнатото пред него дело му е подсъдно и ако прецени, че не му е подсъдно изпраща делото на компетентния съд.

По изложените мотиви, съдът намира, че производството по делото следва да бъде прекратено и същото следва да бъде изпратено по подсъдност на Районен съд гр. Бургас, поради което и на основание чл. 118, ал.2 от ГПК.

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д. № 49622 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд.

ИЗПРАЩА делото по подсъдност на Районен съд гр. Бургас.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от определението на страните.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му.

След влизане в сила на определението, делото **да се изпрати** на Районен съд Бургас.

Съдия при Софийски районен съд: _____